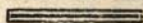

Защото кооперацията и читалището въ наше село сж две на една сжщностъ. Защото материалната и духовна храна вървятъ ржка за ржка.

Н. Пушкировъ

Значение на химическия съставъ на почвата за качеството на земеделскитѣ продукти

Растенията могатъ да вирѣятъ, само когато храната имъ съдържа всички елементи, които сж необходими за тѣхното изграждане.

Растенията извличатъ тѣзи елементи изъ водата, въздуха и минералнитѣ соли на почвата.

Количеството на всѣки елементъ, което се съдържа въ храната, има опредѣлена минимална граница; спадне ли то подъ нея, растението не може да вирѣе. Ако обаче това количество е по-големо, растението не го изпуска. То натрупва въ себе си излишка отъ този елементъ — сжщо така, както правятъ и животнитѣ. Така напр., ако хранимъ младо добиче само съ слама, то ще живѣе, но ще бжде слабо и мършаво. Захранимъ ли сжщото животно съ сѣно и ечемикъ, то ще се засили, ще порасте и се угои. Това показва, че у сламата има всички елементи, каквито има и въ другата храна, но въ сѣното и ечемика тѣхното количество е по-големо. Съ една дума, качеството на сламата, като храна, е по-долно отъ това на сѣното и ечемика.

При растението, влиянието, което указва качеството на храната, съ око не се забелязва. То се доказва по химически начинъ.

Химическия съставъ на плодоветѣ, семената и на другитѣ растителни части по качество е еднакъвъ, т. е. всички се състоятъ отъ бѣлтѣчини (протеинъ), въглеходи, масти и минерални соли. Количеството, обаче, на тѣзи главни съединения у разнитѣ растения е различно. То не е еднакво и въ различнитѣ части на едно и сжщо растение. А което е още по-важно за насъ, то е, че количеството на тѣзи главни съставни части не е еднакво и въ една и сжща частъ на растението. Напр., зърната на единъ и сжщъ сортъ пшеница отъ различни мѣста на България не съдържатъ въ себе си еднакво количество отъ изброенитѣ четири главни съставни части. Отъ едно мѣсто пшениченитѣ зърна съдържатъ повече бѣлтѣчини (протеинъ), отколкото отъ друго мѣсто. Обрат-